

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at det, der er godt ved den fase, som debatten nu er kommet ind i, er, at vi via betænkningerne har fået det gjort stjerneklart, hvad dette her handler om, nemlig de sociale kriterier.

Der har tidligere, bl.a. under førstebehandlingen, været påstande fremme om, at her var f.eks. Socialdemokratiet ude for at hjælpe de socialdemokratiske kommuner og lignende. Nu erkender hr. Nødgaard, at den her udligning også har mødt modstand fra socialdemokratiske borgmestre. Det er slet ikke det, det handler om.

Nej, det handler om de sociale kriterier, og det er også det, som de borgerlige ordførere nu går til angreb på. Det synes jeg er godt, for så bliver debatten saglig.

Debatten handler om, at der er et flertal, som har ønsket, at der tages mere hensyn til løsningen af de sociale problemer. Derfor har man ændret udligningen i overensstemmelse dermed, og det er vi i Enhedslisten meget glade for.

Vores synspunkt var, at det netop var i de kommuner, hvor man har store koncentrationer af sociale problemer, at udligningen skal sikre, at de får bedre muligheder for rent faktisk at kunne løse de sociale problemer. Det er man fra borgerlig side modstander af, og det melder man klart ud.

Man ønsker ikke en udligning, som går i en mere social retning, og dermed har vi fået debatten frem til det punkt, hvor den faktisk er blevet saglig, så det bliver en saglig politisk debat om, hvilke sociale forhold man ønsker i dette land.

De borgerliges recept på løsningen af de sociale problemer er så, at man skærer pengene væk dér, hvor de sociale problemer er, og det sker med et underlig bagvendt ræsonnement, der går ud på, at hvis man har sociale problemer i en kommune, ja, så skal man altså fratage kommunen de midler, som den har til at løse disse problemer. Hvordan dét skulle kunne løse de sociale problemer, ja, det er for mig ufatteligt, men det er dér, den politiske kerne i dagens debat ligger.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

I hr. Villy Søvnalds bemærkning var der et par ord om vores ikkevilje til at hjælpe Københavns Kommune. Der var en antydning i hr. Søvnalds indlæg i retning af, om vi dog ikke var bevidste

om, at der er problemer i Københavns Kommune, herunder meget store sociale problemer. Selvfølgelig er vi det.

Jeg går ud fra, at med den dybdegående analyse, som både hr. Søvnald og hr. Albrechtsen har foretaget af vore betækningsbidrag, så har man også læst hele betækningsbidraget. Af det fremgår det jo, at vi er indstillet på at hjælpe Københavns Kommune, men at vi gerne vil have koordineret anstrengelserne og kombineret det, så Københavns Kommune selv yder en indsats. Vi skriver så vidt jeg husker ordret, at vi er indstillet på at hjælpe Københavns Kommune, men at det skal være uden for den kommunale udligningsordning.

Hr. Stavd spørger mig, om det er sådan, at jeg mener, at det, der nu er skabt, giver mulighed for, at kommunerne med sociale problemer kan drive en god forretning, at det er en god forretning og kan blive en god forretning at være en socialt hårdt belastet kommune.

Nej, det mener jeg ikke; men vi tillader os at frygte, at det, at man forbedrer de sociale kriterier – og ikke, som hr. Keld Albrechtsen siger, går ind for at fratage dem noget, det står der ikke nogen steder, hvad er det da for noget? – kan få kommunerne til at være mindre optagede af at forsøge at løse de sociale problemer.

Endelig siger hr. Keld Albrechtsen, at det her handler om de sociale kriterier, og at det er i betænkningerne, man ser vores forskellige opfattelser af situationen. Til det sidste skal jeg sige, at det har vi ikke det fjerneste imod, og jeg er enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det sådan set er derfor, man skriver betækningsbidrag, men at dette her alene skulle handle om de sociale kriterier, må jeg afvise. Læs venligst hele betækningsbidraget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har også lige en bemærkning til hr. Villy Søvnald, der kom ind på alt det dér omkring de sociale problemer. Nu ved jeg ikke, om hr. Søvnald var med til at modtage alle deputationerne, men jeg kan huske, at han i hvert fald var med ved mange af dem.

Og jeg vil bede hr. Søvnald lægge mærke til, at det gik som en rød tråd gennem deputationernes besøg – specielt fra mange af de små landkommuner med op til 8-10-12.000 indbyggere – at da de for nogle år siden fik de dér ungdomsproblemer, tog de sagen i egen hånd og løste problemerne, så de unge ikke skulle gå på